

ประกาศ

เรื่อง ให้อนุสัญญากรุงเจนีวว่าด้วยกฎหมายทะเล

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๐๑ ผู้แทน
ฝ่ายไทยได้ลงนามในอนุสัญญากรุงเจนีวว่าด้วยกฎหมายทะเล
รวม ๔ ฉบับ ดังต่อไปนี้ คือ (๑) อนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณา
เขตและเขตต่อเนื่อง (๒) อนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวง (๓) อนุ
สัญญาว่าด้วยการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเล
หลวง และ (๔) อนุสัญญาว่าด้วยไหล่ทวีป ซึ่งได้ลงนามกัน
ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๐๑ และ

ด้วยความเห็นชอบของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑ รัฐบาลของ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าว และได้มอบสัตยาบันสารต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑ แล้ว และตามความในข้อบท ๒ ของข้อ ๒๕, ๓๔, ๓๘, และ ๓๙ ของอนุสัญญา ๔ ฉบับดังกล่าวตามลำดับ จะมีผลบังคับใช้สำหรับประเทศไทยในวันที่สามสิบต่อจากวันที่ได้มอบสัตยาบันสารไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ฉะนั้น อนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล รวม ๔ ฉบับนี้ จึงมีผลบังคับใช้สำหรับประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๒
เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

คำแปล

อนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง
 รัฐบาลแห่งอนุสัญญานี้
 ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค ๑ทะเลอาณาเขตตอน ๑ บททั่วไปข้อ ๑

๑. อำนาจอธิปไตยของรัฐขยายต่อออกไปจากอาณาเขต
 พื้นดินและน่านน้ำภายในของรัฐจนถึงแนวทะเลประชิดชายฝั่ง
 ของตนซึ่งเรียกว่าทะเลอาณาเขต

๒. อำนาจอธิปไตยนี้ ให้ใช้ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติ
 ของข้อเหล่านี้และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่าง
 ประเทศ

ข้อ ๒

๑. อำนาจอธิปไตยของรัฐชายฝั่งขยายไปถึงห้วงอากาศเหนือ
 ทะเลอาณาเขตตลอดจนพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดินของ
 ทะเลอาณาเขต

ตอน ๒ ขอบเขตของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๓

เว้นแต่ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในข้อเหล่านี้ เส้นฐานตามปกติสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ได้แก่ แนวน้ำตลอดฝั่งทะเลตามที่ได้หมายไว้ในแผนที่ ซึ่งใช้มาตราส่วนขนาดใหญ่ที่รัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ ๔

๑. ในท้องถิ่นที่แนวฝั่งทะเลเว้าแหว่งและตัดลึกเข้ามา หรือถ้ามีเกาะเป็นแนวตามฝั่งทะเลในบริเวณที่ใกล้เคียงติดต่อกัน วิธีการลากเส้นฐานตรงเชื่อมจุดที่เหมาะสมอาจนำมาใช้ในการลากเส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้

๒. การลากเส้นฐานเช่นว่านั้นจะต้องไม่หักเหไปจากแนวฝั่งทะเลโดยทั่วไปจนเกินสมควร และบริเวณทะเลซึ่งอยู่ภายในเส้นต้องมีความสัมพันธ์กับพื้นแผ่นดินอย่างใกล้ชิดเพียงพอที่จะให้อยู่ภายในระบบน่านน้ำภายในได้

๓. เส้นฐานจะต้องไม่ลากไปยังและมาจากพื้นที่ที่อยู่เหนือระดับน้ำขณะน้ำลด เว้นแต่จะได้สร้างประกาศาร หรือสิ่งก่อสร้างที่คล้ายคลึงกันซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลอย่างถาวรไว้บนที่ดิน

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๔. ในกรณีที่ใช้วิธีลากเส้นฐานตรงตามบทแห่งวรรค ๑ ได้ การกำหนดเส้นฐานในแต่ละกรณี อาจกระทำโดยคำนึงถึง ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นลักษณะพิเศษเฉพาะสำหรับ ภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งความเป็นจริงและความสำคัญของผล ประโยชน์นั้น มีหลักฐานเห็นได้ชัดแจ้งจากการปฏิบัติที่มีมาเป็น เวลานาน

๕. ระบบเส้นฐานตรงนั้น รัฐมีอาจนำมาใช้ในงานองที่ จะปิดกั้นทะเลอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งจากทะเลหลวงได้

๖. รัฐบาลฝั่งต้องแสดงเส้นฐานตรงไว้ให้ชัดแจ้งบนแผนที่ และจะต้องโฆษณาให้ทราบตามสมควร

ข้อ ๕

๑. น่านน้ำทางด้านแผ่นดินของเส้นฐานแห่งทะเลอาณา เขตประกอบเป็นส่วนหนึ่งของน่านน้ำภายในของรัฐ

๒. ในกรณีที่การกำหนดเส้นฐานตรงตามข้อ ๔ มีผลเป็น การรวมบริเวณซึ่งเดิมเคยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของทะเลอาณา เขต หรือของทะเลหลวง เข้าไว้เป็นน่านน้ำภายใน สิทธิในการ ผลักโดยสุจริตดังที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๔ ถึง ข้อ ๒๓ จะคงมีอยู่ ไม่นานน้ำเหล่านั้น

ข้อ ๖

ขอบเขตด้านนอกของทะเลอาณาเขตได้แก่ เส้นซึ่งทุก ๆ จุดมีระยะห่างจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานเป็นระยะเท่ากับ ความกว้างของทะเลอาณาเขต

ข้อ ๗

๑. ขอนี้กล่าวถึงเฉพาะอ่าวซึ่งมีฝั่งทะเลเป็นของรัฐ
รัฐเดียว

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อเหล่านี้ อ่าวคือส่วนเว้าที่ เห็นได้ชัดซึ่งส่วนที่เว้าเข้ามาได้สัดส่วนกับความกว้างของปาก อ่าวจนทำให้มีน่านน้ำที่ล้อมรอบด้วยแผ่นดิน และมีได้ประกอบ เป็นแต่เพียงความโค้งของฝั่งทะเล อย่างไรก็ตาม มิให้อ่าวส่วนเว้า เป็นอ่าว เว้นแต่พื้นที่ของส่วนเว้านี้จะกว้างเท่ากับหรือกว้าง กว่าพื้นที่ครึ่งวงกลมซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางเป็นเส้นที่ลากจาก ปากทางเข้าของส่วนเว้านี้

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวัด พื้นที่ของส่วนเว้าได้ แก่พื้นที่ซึ่งอยู่ระหว่างแนวน้ำลดรอบฝั่งของส่วนเว้า และเส้น ซึ่งเชื่อมแนวน้ำลดของจุดทางเข้าตามธรรมชาติของส่วนเว้า

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

นั้น ในกรณีที่ส่วนเว้ามีปากทางเข้ามากกว่าหนึ่งแห่งเนื่องจากมี
เกาะอยู่ ให้ลากรูปครึ่งวงกลมบนเส้นซึ่งยาวเท่ากับผลรวมของ
ความยาวของเส้นที่ลากพาดปากทางเข้าต่าง ๆ นั้น เกาะภายใน
ส่วนเว้าให้ถือรวมเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่น้ำของส่วนเว้า

๔. ถ้าระยะห่างระหว่างแนวน้ำลดของจุดทางเข้าตาม
ธรรมชาติของอ่าวไม่เกินยี่สิบสี่ไมล์ อาจลากเส้นปิดระหว่าง
แนวน้ำลดทั้งสองนี้ได้ และน่านน้ำที่ถูกปิดกั้นอยู่ภายในเส้นนี้
ให้ถือว่าเป็นน่านน้ำภายใน

๕. ในกรณีที่ระยะห่างระหว่างแนวน้ำลดของจุดทางเข้า
ตามธรรมชาติของอ่าวเกินกว่ายี่สิบสี่ไมล์ ให้ลากเส้นฐานตรง
มายี่สิบสี่ไมล์ภายในอ่าวในทำนองที่จะปิดกั้นพื้นที่น้ำอย่างมาก
ที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ด้วยเส้นที่มีความยาวเช่นนั้น

๖. บทข้างต้นจะไม่ใช้บังคับแก่อ่าวที่เรียกว่าอ่าว “ประวัติศาสตร์” หรือในกรณีใดที่ใช้ระบบเส้นฐานตรงดังที่ได้บัญญัติ
ไว้ในข้อ ๔ ได้

ข้อ ๘

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดเขตทะเลอาณาเขต สิ่ง
ก่อสร้างถาวรตอนนอกสุดของท่าเรือซึ่งเป็นส่วนอันแยกออก
มิได้ของระบบท่าเรือ จะถือว่าเป็นส่วนของฝั่งทะเล

ข้อ ๘

ที่ทอดซึ่งตามปกติใช้สำหรับการขนสินค้าลงเรือ การขน
สินค้าขึ้นจากเรือ และการทอดสมอของเรือ และซึ่งถ้าไม่
เช่นนั้นแล้ว ย่อมตั้งอยู่ภายนอกขอบเขตค้ำนอนนอกของทะเล
อาณาเขตทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน ให้รวมอยู่ในทะเลอาณาเขต
รัฐชายฝั่งต้องกำหนดที่ทอดเช่นนั้นไว้ให้ชัดเจน และแสดงไว้
บนแผนที่พร้อมด้วยเขตที่ทอดนั้น และจะต้องโฆษณาให้ทราบ
ตามสมควร

ข้อ ๑๐

๑. เกาะ ได้แก่ พื้นที่ดินที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ล้อมรอบ
ด้วยน้ำ และอยู่เหนือระดับน้ำขณะน้ำขึ้น

๒. การวัดทะเลอาณาเขตของเกาะ ให้เป็นไปตามบท
แห่งข้อเหล่านี้

ข้อ ๑๑

๑. พื้นที่ที่อยู่เหนือระดับน้ำขณะน้ำลด ได้แก่ พื้นที่ดินที่
เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งล้อมรอบด้วยน้ำและอยู่เหนือระดับน้ำ
ขณะน้ำลด แต่จมอยู่ใต้ระดับน้ำขณะน้ำขึ้น ในกรณีที่พื้นที่
ที่อยู่เหนือระดับน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนตั้งอยู่

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ในระยะห่างจากพื้นแผ่นดิน หรือเกาะ ไม่เกินความกว้างของทะเลอาณาเขต แนวน้ำลดของพื้นที่เช่นนั้นอาจใช้เป็นเส้นฐานสำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขตก็ได้

๒. ในกรณีที่พื้นที่ที่อยู่เหนือระดับน้ำขณะน้ำลดทั้งหมดตั้งอยู่ในระยะห่างจากพื้นแผ่นดินหรือเกาะเกินกว่าความกว้างของทะเลอาณาเขต พื้นที่นั้นย่อมไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง

ข้อ ๑๒

๑. ในกรณีที่ฝั่งทะเลของรัฐสองรัฐอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน ถ้าไม่มีความตกลงระหว่างกันเป็นอย่างอื่น รัฐใดรัฐหนึ่งของทั้งสองรัฐไม่มีสิทธิที่จะขยายทะเลอาณาเขตของตนเลยเส้นมีระยะ ซึ่งจุดทุกจุดบนเส้นนั้นมีระยะห่างเท่ากันจากจุดที่ใกล้ที่สุดบนเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสองแต่ละรัฐ อย่างไรก็ดี มิให้ใช้บทแห่งวรรคนี้นในกรณีที่เป็นการจำเป็นโดยเหตุแห่งสิทธิทางประวัติศาสตร์ หรือพฤติการณ์พิเศษอย่างอื่นในอันที่จะกำหนดเขตทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสองในทางที่แตกต่างไปจากบทนี้

๒. เส้นกำหนดเขตระหว่างทะเลอาณาเขตของรัฐสองรัฐซึ่งอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน ให้หมายลงไว้บนแผนที่ซึ่งใช้มาตราส่วนขนาดใหญ่ที่รัฐชายฝั่งยอมรับนับถือเป็นทางการ

ข้อ ๑๓

ถ้าแม่น้ำไหลลงสู่ทะเลโดยตรง เส้นทางจะได้แก่เส้นทาง
ที่ลากพาดปากแม่น้ำระหว่างจุดบนแนวน้ำลดยของฝั่งแม่น้ำ

ตอน ๓ สิทธิการผ่านโดยสุจริตส่วน ก. หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือทั้งปวงข้อ ๑๔

๑. ภายในบังคับแห่งบทของข้อเหล่านี้ เรือของรัฐทั้งหลาย
ไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือไม่ก็ตาม จะได้อุปโภคสิทธิการผ่าน
โดยสุจริตในทะเลอาณาเขต

๒. การผ่านหมายความว่า การเดินเรือผ่านทะเลอาณาเขต
เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะผ่านทะเลอาณาเขตนั้นโดยไม่เข้าไปใน
น่านน้ำภายใน หรือที่จะเดินทางไปยังน่านน้ำภายในหรือที่จะ
ออกไปสู่ทะเลหลวงจากน่านน้ำภายใน

๓. การผ่านย่อมรวมถึงการหยุด และการทอดสมอด้วย
แต่เฉพาะเท่าที่การหยุดและการทอดสมอนั้นอาจเกิดมีขึ้นในการ
เดินเรือตามปกติ หรือจำเป็นต้องกระทำโดยเหตุสุดวิสัย หรือ
ทุกข์ภัย

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๔. การผ่านจะเป็นโดยสุจริตราบเท่าที่ไม่เป็นการ
เสื่อมเสียต่อสันติภาพ ความสงบเรียบร้อย หรือความมั่นคง
ของราชอาณาจักร การผ่านเช่นนั้น จะต้องกระทำโดยสอดคล้อง
กับบทของข้อเหล่านี้และหลักเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่าง
ประเทศ

๕. การผ่านของเรือประมงต่างชาติจะไม่ถือว่าเป็นไปโดย
สุจริตถ้าเรือเหล่านี้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับซึ่งรัฐ
ชายฝั่งอาจตราขึ้นและประกาศให้ทราบ เพื่อที่จะป้องกันมิให้
เรือเหล่านี้ทำการประมงในทะเลอาณาเขต

๖. เรือได้นำจะต้องเดินบนผิวน้ำและแสดงธงของตน

ข้อ ๑๕

๑. ราชอาณาจักรจะต้องไม่ขัดขวางการผ่านโดยสุจริตในทะเล
อาณาเขต

๒. ราชอาณาจักรจะต้องโฆษณาให้ทราบตามสมควรถึง
อันตรายใดๆ ต่อการเดินเรือที่ตนทราบ ภายในทะเลอาณาเขต
ของตน

ข้อ ๑๖

๑. ราชอาณาจักรอาจดำเนินการที่จำเป็นในทะเลอาณาเขตของ
ตนเพื่อป้องกันการผ่านที่ไม่สุจริต

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๒. ในกรณีที่เรือเดินทางไปยังน่านน้ำภายใน รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะดำเนินการจำเป็น เพื่อป้องกันการฝ่าฝืนใด ๆ ต่อเงื่อนไขในการอนุญาตให้เรือเข้าสู่น่านน้ำเหล่านั้นด้วย

๓. ภายในบังคับแห่งบทของวรรค ๔ รัฐชายฝั่งอาจห้ามการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติเป็นการชั่วคราวในบริเวณที่ได้ระบุไว้ในทะเลอาณาเขตของตนโดยมิให้เป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างเรือต่างชาติด้วยกัน หากการห้ามเช่นว่าจำเป็นเพื่อการคุ้มครองความมั่นคงของตน การห้ามเช่นว่านั้นจะมีผลต่อเมื่อได้ประกาศให้ทราบตามควรแล้ว

๔. การห้ามชั่วคราวซึ่งการผ่านโดยสุจริตของเรือต่างชาติผ่านช่องแคบ ซึ่งใช้เพื่อการเดินเรือระหว่างประเทศระหว่างส่วนหนึ่งของทะเลหลวง กับอีกส่วนหนึ่งของทะเลหลวงหรือทะเลอาณาเขตของรัฐต่างประเทศ จะกระทำมิได้

ข้อ ๑๓

เรือต่างชาติที่ใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริต จะปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับซึ่งรัฐชายฝั่งได้ตราขึ้นโดยสอดคล้องกับบทของข้อเหล่านี้และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่าง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยว
อัยการขนส่งและการเดินเรือ

ส่วน ข. หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือพาณิชย์

ข้อ ๑๘

๑. การเรียกเก็บค่าภาระจากเรือต่างชาติโดยเหตุเพียงการ
ผ่านทะเลอาณาเขตของเรือเหล่านั้น จะกระทำมิได้

๒. ค่าภาระอาจเรียกเก็บจากเรือต่างชาติที่ผ่านทะเลอาณา
เขตได้ในฐานะเป็นการชำระค่าบริการเฉพาะอย่างที่ได้ให้แก่เรือ
เท่านั้น ค่าภาระเหล่านี้จะเรียกเก็บโดยมิให้เป็นการเลือก
ปฏิบัติ

ข้อ ๑๙

๑. อำนาจในการดำเนินคดีอาญาของรัฐบาลฝั่งย่อมไม่
อาจใช้บนเรือต่างชาติที่กำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อจับกุมบุคคล
ใด หรือเพื่อดำเนินการสอบสวนใด ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมซึ่ง
ได้กระทำความผิดนั้นในระหว่างการผ่านของเรือ เว้นไว้แต่ใน
กรณีต่อไปนี้

(ก) ถ้าผลของอาชญากรรมนั้นขยายไปถึงรัฐบาลฝั่ง
หรือ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

- (ข) ถ้าอาชญากรรมนั้นเป็นประเภทที่จะรบกวนต่อสันติภาพของประเทศหรือต่อความสงบเรียบร้อยของทะเลอาณาเขต หรือ
- (ค) ถ้านายเรือหรือกงสุลของประเทศซึ่งเรือนั้นชักธงร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือ
- (ง) ถ้าเป็นการจำเป็นเพื่อการปราบปรามการค้ายาเสพติดให้โทษโดยมีขอบด้วยกฎหมาย

๒. บทข้างต้นไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของรัฐบาลที่จะดำเนินการใด ๆ ซึ่งกฎหมายของตนอนุญาตเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจับกุมหรือการสอบสวนบนเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขต หลังจากที่ได้ออกจากร่านน้ำภายในแล้ว

๓. ในกรณีที่ได้อำนาจไว้ ในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ ถ้านายเรือร้องขอรัฐบาลฝั่งจะแจ้งต่อเจ้าหน้าที่กงสุลของรัฐเจ้าของธงก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ และจะให้ความสะดวกในการติดต่อระหว่างเจ้าหน้าที่เช่นนั้นกับคณะลูกเรือของเรือนั้นในกรณีฉุกเฉิน การบอกกล่าวนี้อาจกระทำในขณะที่กำลังดำเนินการมาตรการก็ได้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๔. ในการพิจารณาว่า การจับกุมควรจะทำหรือไม่ หรือโดยวิธีใด เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะได้คำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ของการเดินเรือ

๕. รัฐชายฝั่งมีอาจดำเนินการใด ๆ บนเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อจับกุมบุคคลใด หรือเพื่อดำเนินการสอบสวนใด ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมซึ่งได้กระทำก่อนที่เรือได้เข้าสู่ทะเลอาณาเขต ถ้าเรือซึ่งเดินทางมาจากท่าต่างประเทศ เพียงแต่ผ่านทะเลอาณาเขตโดยมิได้เข้าไปในน่านน้ำภายใน

ข้อ ๒๐

๑. รัฐชายฝั่งไม่พึงหยุด หรือเปลี่ยนทางเรือต่างชาติซึ่งกำลังผ่านทะเลอาณาเขตเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะใช้อำนาจในการดำเนินคดีทางแพ่งเกี่ยวกับบุคคลบนเรือ

๒. รัฐชายฝั่งมีอาจกระทำการบังคับคดีต่อ หรือจับกุมเรือเพื่อความมุ่งประสงค์ของการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางแพ่งใด ๆ เว้นไว้แต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อผูกพัน หรือหนี้สินซึ่งเรือนั้นได้เข้ารับหรือได้ก่อขึ้นเองในระหว่าง หรือเพื่อความมุ่งประสงค์ของการเดินทางผ่านน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๓. บทแห่งวรรคก่อนไม่ทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของราษฎรชายฝั่งที่จะกระทำการบังคับคดีต่อหรือจับกุมเรือต่างประเทศที่อยู่ในทะเลอาณาเขต หรือกำลังผ่านทะเลอาณาเขตหลังจากที่ได้ชอกจากน่านน้ำภายในแล้ว เพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางแพ่งใด ๆ ตามกฎหมายของตน

ส่วน ก. หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือของรัฐบาลนอกจากเรือรบ

ข้อ ๒๑

หลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในส่วน ก. และ ข. ให้ใช้กับเรือของรัฐบาลซึ่งใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางพาณิชย์ด้วย

ข้อ ๒๒

๑. หลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในส่วน ก. และในข้อ ๑๘ ให้ใช้กับเรือของรัฐบาลซึ่งใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางที่มีใช้การพาณิชย์ด้วย

๒. นอกจากข้อยกเว้นตามที่กล่าวไว้ในบทที่อ้างถึงในวรรคก่อน บทบัญญัติในข้อเหล่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงความคุ้มกันซึ่งเรือเหล่านี้ได้อุปโภคอยู่ตามข้อเหล่านี้หรือหลักเกณฑ์อื่น ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

ส่วน ง. หลักเกณฑ์ที่ใช้กับเรือรบข้อ ๒๓

ถ้าเรือรบใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของรัฐบาลฝั่เกี่ยวกับ
การผ่านทะเลอาณาเขต และละเลยต่อคำร้องขอใด เพื่อให้ปฏิบัติ
ตามซึ่งได้กระทำต่อเรือนั้น รัฐบาลฝั่อาจให้เรือรบนั้นออกจาก
ทะเลอาณาเขตได้

ภาค ๒เขตต่อเนื่องข้อ ๒๔

๑. ในเขตทะเลหลวงซึ่งต่อเนื่องกับทะเลอาณาเขตของตน
รัฐบาลฝั่อาจดำเนินการควบคุมตามที่จำเป็นเพื่อ

- (ก) ป้องกันการละเมิดข้อบังคับเกี่ยวกับการศุลกากร
รัษฎากร การเข้าเมือง หรือการอนามย์ ภายใน
อาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน
- (ข) ลงโทษการละเมิดข้อบังคับข้างต้นซึ่งได้กระทำภายใน
อาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของตน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๒. เขตต่อเนื่องมีอาจจะขยายเกินกว่าสิบสองไมล์นับจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

๓. ในกรณีที่ฝั่งทะเลของรัฐสองรัฐอยู่ตรงข้ามหรือประชิดกัน ถ้าไม่มีความตกลงระหว่างกันเป็นอย่างอื่น รัฐใดรัฐหนึ่งของทั้งสองรัฐไม่มีสิทธิที่จะขยายเขตต่อเนื่องของตนเลยเส้นมัธยะซึ่งจุดทุกจุดบนเส้นนั้นมีระยะห่างเท่ากันจากจุดที่ใกล้ที่สุดบนเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตของรัฐทั้งสอง

ภาค ๓

บทสุดท้าย

ข้อ ๒๕

บทแห่งอนุสัญญา^๕ จะไม่กระทบกระเทือนถึงอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่ให้อยู่บังคับอยู่แล้วระหว่างรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงเหล่านี้

ข้อ ๒๖

อนุสัญญา^๕ จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ หรือของทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ และโดยรัฐ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

อื่นใดที่ได้รับเชิญจากสมัชชาสหประชาชาติให้เข้าเป็นภาคีแห่ง
อนุสัญญาจนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๘

ข้อ ๒๓

อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะมอบ
ไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๒๔

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่อยู่ใน
ประเภทหนึ่งประเภทใดที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๒๖ ภาคยานุวัติสาร
จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๒๕

๑. อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวัน
มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร ฉบับที่ยี่สิบสองไว้แก่
เลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญา
นี้ภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ
สองแล้ว อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากการ
มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารโดยรัฐเช่นว่านั้น

ข้อ ๓๐

๑. เมื่อสิ้นสุดกำหนดเวลาห้าปีนับจากวันที่อนุสัญญาเริ่มใช้บังคับแล้ว ภาควิชาสัญญาใดๆ อาจร้องขอให้มีการแก้ไขอนุสัญญานี้เมื่อใดก็ได้ โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สมัชชาสหประชาชาติจะวินิจฉัยถึงการดำเนินการต่างๆ ถ้าหากมี ซึ่งจะต้องกระทำในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องขอเช่นนั้น

ข้อ ๓๑

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติและรัฐอื่นๆ ที่ได้อ้างถึงในข้อ ๒๖ ทราบถึง

- (ก) การลงนามอนุสัญญานี้ และการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารตามข้อ ๒๖ ๒๗ และ ๒๘
- (ข) วันที่ที่อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับตามข้อ ๒๕
- (ค) การร้องขอให้มีการแก้ไขตามข้อ ๓๐

ข้อ ๓๒

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ซึ่งด้วยภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน เป็นหลักฐาน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

เท่าเทียมกัน จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่ง
สำเนาที่ได้รับรองแล้วของต้นฉบับเหล่านั้น ไปยังรัฐทั้งปวงที่ได้
อ้างถึงในข้อ ๒๖

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มทั้งสองนามข้างท้ายนี้
ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง เพื่อการนั้นจากรัฐบาลของตน
แต่ละฝ่ายได้ลงนามอนุสัญญา

ทำ ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่สี่สิบเก้า เมษายน คริสตศักราช
หนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบแปด.

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คำแปล

อนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวง

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ปรารถนาที่จะประมวลหลักเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับทะเลหลวง

ยอมรับนับถือว่า การประชุมของสหประชาชาติในเรื่องกฎหมายทะเลซึ่งมีขึ้น ณ กรุงเจนีวา ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๘ ได้ตกลงรับบทบัญญัติต่อไปนี้ว่าเป็นการแสดงออกโดยทั่วไปซึ่งหลักการที่ยอมรับกันแล้วของกฎหมายระหว่างประเทศ
ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

คำว่า “ทะเลหลวง” หมายถึงส่วนทั้งหมดของทะเลซึ่งไม่รวมอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือน่านน้ำภายในของรัฐ

ข้อ ๒

ทะเลหลวงเปิดให้แก่ชาติทั้งปวง ไม่มีรัฐใดอาจอ้างสิทธิที่จะทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของทะเลหลวงตกอยู่ในอธิปไตยของ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คนได้ เสรีภาพแห่งทะเลหลวงจะใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่วางไว้ในข้อเหล่านี้ และในกฎเกณฑ์อื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ นอกจากในประการอื่นแล้ว เสรีภาพแห่งทะเลหลวงทั้งสำหรับรัฐชายฝั่งและรัฐที่มีใช้รัฐชายฝั่ง ประกอบด้วย

- (๑) เสรีภาพในการเดินเรือ
- (๒) เสรีภาพในการประมง
- (๓) เสรีภาพที่จะวางสายและท่อใต้ทะเล
- (๔) เสรีภาพที่จะบินเหนือทะเลหลวง

เสรีภาพเหล่านี้และอื่นๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือโดยหลักทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐทั้งปวงจะต้องใช้โดยคำนึงตามสมควรถึงผลประโยชน์ของรัฐอื่นในการใช้เสรีภาพแห่งทะเลหลวงของรัฐเหล่านี้

ข้อ ๓

๑. เพื่อที่จะได้อุปโลกเสรีภาพแห่งทะเลอย่างเท่าเทียมกันกับรัฐชายฝั่ง รัฐที่ไร้ฝั่งทะเลควรจะออกสู่ทะเลได้โดยเสรี เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐที่ตั้งอยู่ระหว่างทะเลกับรัฐที่ไร้ฝั่งทะเล โดยการตกลงร่วมมือกันกับรัฐที่ไร้ฝั่งทะเล และโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ จะประสาทให้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

(ก) แก่รัฐที่ไร้ฝั่งทะเลซึ่งการผ่านอาณาเขตของตนได้
โดยเสรี บนมูลฐานแห่งการถ้อยที่ถ้อยประติบัติ
และ

(ข) แก่เรือซึ่งชักธงของรัฐนั้นซึ่งผลประติบัติโดยเท่า
เทียมกันกับที่ประสาทให้แก่เรือของตนเอง หรือ
แก่เรือของรัฐอื่นใดในเรื่องการเข้าสู่เมืองท่าทาง
ทะเลและการใช้เมืองท่าเช่นนั้น

๒. รัฐที่ตั้งอยู่ระหว่างทะเลกับรัฐที่ไร้ฝั่งทะเล จะตกลง
กันในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับเสรีภาพในการผ่านแดน และผล
ประติบัติอย่างเท่าเทียมกันในท่าเรือ โดยการตกลงร่วมกันกับ
รัฐที่ไร้ฝั่งทะเล และโดยพิจารณาถึงสิทธิของรัฐชายฝั่งหรือรัฐ
ที่ให้ผ่านและสภาพการณ์พิเศษของรัฐที่ไร้ฝั่งทะเลด้วย ทั้งนี้
สำหรับกรณีของรัฐเช่นนั้นมิได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาระหว่าง
ประเทศที่ใช้อยู่แล้ว

ข้อ ๔

รัฐทุกรัฐไม่ว่าจะเป็นรัฐชายฝั่งหรือไม่ก็ตาม มีสิทธิที่จะ
เดินเรือโดยชักธงของตนในทะเลหลวง

ข้อ ๕

๑. รัฐแต่ละรัฐจะกำหนดเงื่อนไขในการให้สัญชาติของตน แก่เรือในการจดทะเบียนเรือในอาณาเขตของตน และในการใช้ สิทธิชักธงของตน เรือย่อมมีสัญชาติของรัฐซึ่งเรือนั้นมีสิทธิ ชักธง จะต้องมีการเกี่ยวโยงอันแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือนั้นโดย เฉพาะอย่างยิ่ง รัฐต้องใช้อำนาจและการควบคุมของรัฐอย่างมี ประสิทธิภาพในเรื่องเกี่ยวกับการปกครอง วิชาการ และการสังคม แก่เรือที่ชักธงของตน

๒. รัฐแต่ละรัฐจะออกเอกสารเพื่อการนั้นให้แก่เรือที่รัฐ นั้นให้สิทธิชักธงของตน

ข้อ ๖

๑. เรือจะใช้เดินภายใต้ธงของรัฐเพียงรัฐเดียวเท่านั้น และ จะอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐนั้นโดยจำเพาะเมื่ออยู่ในทะเลหลวง นอกจากในกรณีพิเศษซึ่งได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในสนธิสัญญา ระหว่างประเทศหรือในข้อเหล่านี้ เรือมีอาจเปลี่ยนธงของตนใน ระหว่างการเดินทางหรือในขณะที่แวะยังเมืองท่า เว้นแต่ในกรณี การโอนกรรมสิทธิหรือการเปลี่ยนที่จดทะเบียนอย่างแท้จริง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๒. เรือซึ่งใช้เดินภายใต้ธงของรัฐสองรัฐหรือกว่านั้น โดยใช้ธงเหล่านั้นตามความสะดวกมีอาจอ้างสัญชาติหนึ่งสัญชาติใดได้ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐอื่นใด และอาจถูกถือเสมือนเรือที่ไร้อสัญชาติได้

ข้อ ๓

บทแห่งข้อข้างต้นไม่เป็นการเสื่อมเสียแก่ปัญหาของเรือที่ใช้ในทางการขององค์การระหว่างรัฐบาลซึ่งชักธงขององค์การนั้น

ข้อ ๘

๑. เรือรบในทะเลหลวงมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากอำนาจของรัฐใดๆ นอกเหนือไปจากรัฐเจ้าของธง

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อเหล่านี้ คำว่า “เรือรบ” หมายความว่าเรือซึ่งเป็นของกองกำลังทางเรือของรัฐ และมีเครื่องหมายภายนอกซึ่งแสดงให้เห็นชัดว่าเป็นเรือรบที่มีสัญชาติของรัฐนั้น อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายทหารซึ่งได้รับสัญญาบัตรจากรัฐบาลโดยถูกต้องและผู้ซึ่งมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อของนายทหารเรือ และประจำการโดยคณะลูกเรือซึ่งอยู่ภายใต้วินัยตามปกติของกองทัพเรือ

ข้อ ๕

เรือซึ่งเป็นของหรือดำเนินการโดยรัฐและซึ่งใช้ในงานของรัฐบาลอันมิใช่การพาณิชย์ เมื่ออยู่ในทะเลหลวง จะมีความคุ้มกันโดยสมบูรณ์จากอำนาจของรัฐอื่นใดนอกเหนือไปจากรัฐเจ้าของธง

ข้อ ๑๐

๑. รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการสำหรับเรือซึ่งชักธงของตน เช่นที่จำเป็นเพื่อประกันความปลอดภัยในทะเลในเรื่องซึ่งนอกจากประการอื่นแล้ว ที่เกี่ยวกับ

- (ก) การใช้สัญญาณ การธำรงรักษาไว้ซึ่งการติดต่อสื่อสารและการป้องกันการโดนกัน
- (ข) การจัดคนประจำเรือและสภาพการณ์ในการทำงานของคณะลูกเรือ โดยพิจารณาถึงตราสารการกรรมกรรมระหว่างประเทศที่อาจใช้บังคับได้ด้วย
- (ค) การก่อสร้าง การจัดเครื่องบริภัณฑ์และการมีคุณสมบัติสำหรับออกทะเลของเรือ

๒. ในการใช้มาตรการเช่นว่านั้นรัฐแต่ละรัฐจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

และจะกระทำการใด ๆ ซึ่งอาจจำเป็นเพื่อประกันการปฏิบัติตาม
มาตรฐานนั้น

ข้อ ๑๑

๑. ในกรณีที่มีการโดนกันหรือมีอุบัติการณ์อื่นใดของการ
เดินเรือเกี่ยวกับเรือในทะเลหลวง ซึ่งพัวพันถึงความรับผิดชอบ
ทางอาญาหรือทางวินัยของนายเรือหรือของบุคคลอื่นใดใน
ประจำการของเรือ การดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยต่อ
บุคคลเช่นว่านั้นมีอาจกระทำได้ เว้นแต่จะกระทำโดยเจ้าหน้าที่
ฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายปกครองของรัฐเจ้าของธงหรือของรัฐซึ่ง
บุคคลเช่นว่าเป็นคนชาติ

๒. ในเรื่องทางวินัย รัฐซึ่งได้ออกใบรับรองสำหรับนาย
เรือหรือใบรับรองความสามารถ หรือใบอนุญาตจะมีอำนาจแต่
ผู้เดียวที่จะสั่งเพิกถอนใบรับรองเช่นว่านั้น หลังจากได้ดำเนิน
กระบวนการทางกฎหมายโดยถูกต้องแล้ว แม้ว่าผู้ถือจะมีไซคน
ชาติของรัฐซึ่งออกใบรับรองให้ก็ตาม

๓. การจับกุมหรือกักกันเรือ แม้ในฐานะเป็นมาตรการใน
การสอบสวนจะสั่งให้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ใดนอกเหนือไปจาก
เจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของธงมิได้

ข้อ ๑๒

๑. รัฐทุกรัฐจะกำหนดให้นายเรือของเรือซึ่งชักธงของตน
เท่าที่นายเรือสามารถจะกระทำได้โดยไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อ
เรือ ลูกเรือหรือผู้โดยสาร

(ก) ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลใดซึ่งพบในทะเลขณะ
ตกอยู่ในอันตรายที่จะสูญหาย

(ข) ให้เดินทางไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อ
ช่วยชีวิตบุคคลที่กำลังประสบภัยอันตรายถ้าได้รับ
แจ้งถึงความต้องการความช่วยเหลือของบุคคล
เหล่านั้นเท่าที่การกระทำเช่นนั้นจะพึงคาดหวังได้
โดยชอบด้วยเหตุผลจากนายเรือ

(ค) ภายหลังการโดนกัน ให้ความช่วยเหลือแก่เรือ
ลำอื่นนั้นแก่ลูกเรือและผู้โดยสารของเรือนั้น และ
เมื่อสามารถกระทำได้ ให้แจ้งแก่เรือลำอื่นนั้นทราบ
ชื่อเรือของตน เมืองท่าที่จดทะเบียนของเรือ และ
เมืองท่าที่ใกล้ที่สุดซึ่งเรือจะแวะ

๒. รัฐชายฝั่งทุกรัฐจะส่งเสริมการจัดตั้งและการบำรุง
รักษาบริการการค้นหาและช่วยชีวิตอย่างเพียงพอ และมี

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ประสิทธิภาพเกี่ยวกับความปลอดภัยในและเหนือทะเล และเมื่อพฤติการณ์จำเป็นให้ทำเช่นนั้นให้ร่วมมือกับรัฐใกล้เคียงโดยทางการทำข้อตกลงส่วนภูมิภาคร่วมกันเพื่อความมุ่งประสงค์นี้

ข้อ ๑๓

รัฐทุกรัฐจะกำหนดมาตรการอันมีประสิทธิภาพขึ้นเพื่อป้องกันและลงโทษการขนส่งทาสในเรือซึ่งได้รับอนุญาตให้ชักธงของตนและเพื่อป้องกันการใช้ธงของตนโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ทาสผู้ใดที่อาศัยสัญาณบนเรือ ไม่ว่าจะชักธงใดจะได้เป็นอิสระโดยนัยนั้น

ข้อ ๑๔

รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกันอย่างมากที่สุดที่จะสามารถทำได้ในการปราบปรามการโจรสลัดในทะเลหลวงหรือในที่อื่นใดภายนอกอำนาจของรัฐหนึ่งรัฐใด

ข้อ ๑๕

การโจรสลัดประกอบด้วยการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

(๑) การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายโดยการใช้กำลัง การกักขังหรือการกระทำใดอันเป็นการปล้นสดมภ์ ซึ่งกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในทางส่วนตัวโดยลูกเรือหรือผู้โดยสารของเรือเอกชนหรืออากาศยานเอกชนและมุ่งกระทำ

(ก) ในทะเลหลวง ต่อเรือหรืออากาศยานอีกลำหนึ่ง หรือต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในเรือหรืออากาศยาน เช่นว่านั้น

(ข) ต่อเรือ อากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในที่ที่อยู่ภายนอกอำนาจของรัฐหนึ่งรัฐใด

(๒) การกระทำใดอันเป็นในการเข้าร่วมโดยสมัครใจ ในการดำเนินการของเรือหรืออากาศยานโดยทราบถึงข้อเท็จจริงที่ทำให้เรือหรืออากาศยานนั้นเป็นโจรสลัด

(๓) การกระทำใดอันเป็นการขู่งหรืออำนาจความสะกดโดยเจตนาต่อการกระทำที่ได้กล่าวไว้ในอนุวรรค ๑ หรืออนุวรรค ๒ ของข้อนี้

ข้อ ๑๖

การกระทำอันเป็นโจรสลัด ดังที่ได้นิยามไว้ในข้อ ๑๕ ซึ่งกระทำโดยเรือรบ เรือของรัฐบาลหรืออากาศยานของรัฐบาล

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ซึ่งถูกเรือได้ก่อความไม่สงบขึ้นและเข้าควบคุมเรือหรืออากาศยานนั้น ให้ถือเสมือนว่าเป็นการกระทำที่กระทำโดยเรือเอกชน

ข้อ ๑๓

เรือหรืออากาศยานย่อมถือว่าเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัด ถ้าบุคคลที่มีอำนาจควบคุมได้เจตนาจะใช้เรือนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่อ้างถึงในข้อ ๑๕ หลักนี้ให้ใช้บังคับได้ในกรณีที่เรือหรืออากาศยานถูกใช้เพื่อกระทำการใดเช่นว่านั้นตราบเท่าที่เรือหรืออากาศยานนั้นยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลซึ่งมีความผิดในการกระทำนั้น

ข้อ ๑๔

เรือหรืออากาศยานอาจรักษาสัญชาติของตนไว้แม้ว่าจะได้กลายเป็นเรือหรืออากาศยานโจรสลัดแล้ว การรักษาไว้หรือการสูญเสียสัญชาติย่อมกำหนดโดยกฎหมายของรัฐซึ่งเป็นผู้ให้สัญชาตินั้น

ข้อ ๑๕

ในทะเลหลวงหรือในที่อื่นใดภายนอกอำนาจของรัฐ รัฐทุกรัฐอาจยึดเรือหรืออากาศยานโจรสลัด หรือเรือซึ่งถูกยึดไปโดยการโจรสลัดและอยู่ภายใต้การควบคุมของโจรสลัด และจับ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

กุ่มบกคลและยึดทรัพย์สินในเรือนั้นได้ ศาลของรัฐซึ่งดำเนินการยึดอาจวินิจฉัยโทษที่จะลงและยังอาจกำหนดการที่จะต้องกระทำเกี่ยวกับเรือ อากาศยาน หรือทรัพย์สินด้วย ทั้งนี้ภายในบังคับแห่งสิทธิของรัฐที่ตามซึ่งกระทำการโดยสุจริต

ข้อ ๒๐

ในกรณีที่การยึดเรือหรืออากาศยานโดยข้อสงสัยว่าเป็นโจรสลัดได้กระทำลงโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ รัฐซึ่งทำการยึดจะต้องรับผิดชอบต่อรัฐซึ่งเรือหรืออากาศยานนั้นมีสัญชาติ สำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการยึดนั้น

ข้อ ๒๑

การยึดเพราะเหตุแห่งการโจรสลัดอาจกระทำได้ก็แต่โดยเรือรบหรืออากาศยานทหารหรือเรือหรืออากาศยานอื่นในราชการของรัฐบาล ซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อการนั้น

ข้อ ๒๒

๑. เว้นแต่ในกรณีที่การกระทำอันเป็นการแทรกสอดสืบเนื่องมาจากอำนาจซึ่งได้ให้ไว้โดยสนธิสัญญา เรือรบซึ่งพบเรือสินค้าต่างชาติในทะเลหลวงไม่มีเหตุผลอันใดที่จะขึ้นตรวจเรือสินค้านั้น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรให้สงสัยว่า

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

- (ก) เรือนั้นกระทำการโจรสลัด หรือ
- (ข) เรือนั้นกระทำการค้าทาส หรือ
- (ค) แม้ว่าจะชักธงต่างชาติหรือมียินยอมที่จะแสดงธง
ของตน เรือนั้นตามความเป็นจริงมีสัญชาติเดียวกับเรือรบ

๒. ในกรณีที่บัญญัติไว้ในอนุวรรค (ก) (ข) และ (ค) ข้างต้น เรือรบอาจดำเนินการตรวจสอบสิทธิในการชักธงของ เรือนั้น เพื่อวัตถุประสงค์นี้ เรือรบอาจส่งเรือเล็กในบังคับบัญชา ของนายทหารไปยังเรือที่ต้องสงสัยนั้น หากความสงสัยยังคงมี อยู่หลังจากการตรวจสอบเอกสารแล้ว เรือรบอาจดำเนินการตรวจสอบบนเรือต่อไปได้ ซึ่งการตรวจสอบนี้จะต้องกระทำด้วยการ คำนึงถึงทุกสิ่งเท่าที่จะสามารถกระทำได้

๓. ถ้าข้อสงสัยปรากฏว่าไม่มีมูล และหากว่าเรือซึ่งถูก ชื่นตรวจนั้นมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุอันควรแก่ข้อสงสัย เรือนั้นจะได้รับการทดแทนสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้ก่อให้เกิดขึ้น

ข้อ ๒๓

๑. การไล่ติดตามเรือต่างชาติอาจกระทำได้เมื่อเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจของรัฐชายฝั่งมีเหตุผลอันสมควรที่จะเชื่อได้ว่าเรือนั้น

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของภูมุนั้น การไล่ติดตามเช่น
 ว่าจะต้องเริ่มต้นเมื่อเรือต่างชาติหรือเรือเล็กลำหนึ่งของเรือ
 ต่างชาติอยู่ภายในน่านน้ำภายในหรือทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อ
 เนืองของรัฐที่ติดตามและอาจจะทำต่อไปถึงภายนอกทะเล
 อาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้ถ้าหากการไล่ติดตามนั้นมีได้ขาด
 ระยะลง ไม่เป็นการจำเป็นว่า ในขณะที่เรือต่างชาติภายใน
 ทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้รับคำสั่งให้หยุด เรือที่ออก
 คำสั่งควรจะต้องอยู่ภายในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องเช่น
 เดียวกัน ถ้าเรือต่างชาติอยู่ภายในเขตต่อเนื่อง ดังที่นิยามไว้
 ในข้อ ๒๔ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง
 การติดตามอาจจะทำได้ต่อเมื่อ ได้มีการละเมิดสิทธิซึ่งเขตนั้น
 ได้ถูกจัดตั้งขึ้นสำหรับคุ้มครองเท่านั้น

๒. สิทธิในการไล่ติดตามสิ้นสุดลงในทันทีที่เรือซึ่งถูก
 ติดตามเข้าสู่ทะเลอาณาเขตของประเทศตนหรือรัฐที่สาม

๓. การไล่ติดตามจะไม่ถือว่าได้เริ่มต้นแล้ว นอกจากเรือ
 ที่ติดตามจะได้ทำให้เป็นที่พอใจแก่ตนเองโดยวิธีที่พึงปฏิบัติได้
 เช่นที่อาจมีอยู่ว่าเรือที่ถูกติดตามหรือเรือเล็กลำใดลำหนึ่งของ
 เรื่อนั้นหรือเรืออย่างอื่นซึ่งทำงานร่วมกันและใช้เรือที่ถูกติดตาม
 เป็นเรือพี่เลี้ยงอยู่ในขอบเขตของทะเลอาณาเขตหรือภายใน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

เขตต่อเนื่องแล้วแต่กรณี การติดตามอาจเริ่มต้นได้ต่อเมื่อได้ให้
สัญญาณให้หยุดที่เห็นได้ด้วยตาหรือฟังได้ด้วยหูในระยะห่างที่
ต่างชาติจะสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้เท่านั้น

๔. สิทธิในการไล่ติดตามอาจใช้ได้เฉพาะโดยเรือรบหรือ
อากาศยานทหารหรือเรือหรืออากาศยานอื่นในราชการของรัฐบาล
ซึ่งได้รับมอบอำนาจเป็นพิเศษเพื่อการนั้นเท่านั้น

๕. ในกรณีที่การไล่ติดตามกระทำโดยอากาศยาน

(ก) บทแห่งวรรค ๑ ถึง ๓ ของข้อนี้จะใช้บังคับโดย
อนุโลม

(ข) อากาศยานซึ่งออกคำสั่งให้หยุดต้องติดตามเรือนั้น
อย่างจริงจังด้วยตนเองจนกระทั่งเรือหรืออากาศยานของรัฐ
ชายฝั่ง ซึ่งอากาศยานนั้นได้เรียกมา มาถึงเพื่อรับช่วงการติดตาม
เว้นแต่อากาศยานนั้นจะสามารถจับกุมเรือได้ด้วยตนเอง ไม่เป็น
การเพียงพอที่จะอ้างเหตุสนับสนุนการจับกุมในทะเลหลวงว่า
อากาศยานเพียงแต่ได้เห็นเรือว่าเป็นผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย
ว่าได้กระทำผิดเท่านั้น หากเรือนั้นมิได้ถูกสั่งให้หยุดและถูกติด
ตามโดยอากาศยานนั้นเองหรืออากาศยานหรือเรืออื่นซึ่งทำการ
ติดตามต่อไปโดยไม่ขาดระยะ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๖. การเรียกร้องให้ปล่อยเรือที่ถูกจับกุมภายในเขตอำนาจของรัฐหนึ่งและถูกควบคุมไปยังเมืองท่าของรัฐนั้นเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้มีการสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอาจกระทำได้โดยเพียงอาศัยเหตุที่ว่า ในระหว่างการเดินทาง เรื่อนั้นได้ถูกควบคุมผ่านส่วนหนึ่งของทะเลหลวง ถ้าพฤติการณ์ทำให้จำเป็นต้องกระทำดังนี้

๗. ในกรณีที่เรือถูกสั่งให้หยุดหรือถูกจับกุมในทะเลหลวงในพฤติการณ์ซึ่งไม่มีเหตุผลสมควรในการใช้สิทธิไล่ติดตาม เรื่อนั้นจะได้รับการทดแทนสำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายใดที่อาจได้ก่อให้เกิดขึ้นโดยการกระทำนั้น

ข้อ ๒๔

รัฐทุกรัฐจะวางข้อบังคับเพื่อป้องกันการทำให้ น้ำทะเลโสโครกโดยการถ่ายเทน้ำมันจากเรือหรือท่อหรืออันเป็นผลจากการแสวงประโยชน์และการสำรวจพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้พื้นดินท้องทะเล ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทแห่งสนธิสัญญาที่ใช้อยู่ในเรื่องนี้ประกอบด้วย

ข้อ ๒๕

๑. รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการเพื่อป้องกันการทำให้ น้ำทะเลโสโครกจากการทิ้งวัสดุกัมมันตภาพรังสีที่ไม่ใช้แล้ว ทั้งนี้โดย

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คำนึงถึงมาตรฐานและข้อบังคับใดซึ่งอาจกำหนดขึ้นโดยองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๒. รัฐทั้งปวงจะร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในการใช้มาตรการสำหรับป้องกันการทำให้น้ำทะเลหรือห้วงอากาศเบื้องบนโสโครก อันเป็นผลจากกิจกรรมใดซึ่งใช้วัตถุกัมมันตภาพรังสีหรือสิ่งที่เป็นอันตรายอย่างอื่น

ข้อ ๒๖

๑. รัฐทั้งปวงมีสิทธิที่จะวางสายและท่อใต้ทะเลบนพื้นดินท้องทะเลของทะเลหลวง

๒. ภายในบังคับแห่งสิทธิของรัฐชายฝั่งที่จะใช้มาตรการอันสมควรสำหรับการสำรวจไหล่ทวีปและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป รัฐชายฝั่งมีอำนาจขจัดการวางหรือการบำรุงรักษาสายหรือท่อเช่นนั้น

๓. ในขณะที่วางสายหรือท่อเช่นนั้น รัฐที่เกี่ยวข้องจะให้การคำนึงตามสมควรแก่สายหรือท่อที่ได้วางไว้แล้วบนพื้นดินท้องทะเลนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีให้เป็นการเสื่อมเสียแก่การที่จะซ่อมแซมสายหรือท่อที่มีอยู่แล้วได้

ข้อ ๒๗

รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการทางนิติบัญญัติที่จำเป็นเพื่อกำหนดว่าการทำให้แตกหักหรือการทำความเสียหายแก่สายใต้ทะเลภายใต้ทะเลหลวงโดยเรือที่ชักธงของตน หรือโดยบุคคลที่อยู่ภายในอำนาจของตนซึ่งกระทำโดยเจตนาหรือโดยการประมาทอันเป็นความผิดตามกฎหมาย ในทำนองเช่นที่อาจทำให้การติดต่อสื่อสารทางโทรเลขหรือทางโทรศัพท์ขาดตอนหรือถูกขัดขวาง และตลอดจนการทำให้แตกหักหรือการทำความเสียหายแก่ท่อและสายไฟแรงสูงใต้ทะเล จะเป็นความผิดที่มีโทษตามกฎหมาย บทนี้จะไม่ใช้แก่การแตกหักหรือความเสียหายใดที่ก่อให้เกิดขึ้นโดยบุคคลผู้ซึ่งกระทำการโดยวัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย เพียงเพื่อจะช่วยเหลือชีวิตของตนหรือเรือของตนให้พ้นอันตราย หลังจากได้ใช้ความระมัดระวังที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อหลีกเลี่ยงการแตกหักหรือความเสียหายเช่นว่านั้นแล้ว

ข้อ ๒๘

รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการทางนิติบัญญัติที่จำเป็นเพื่อกำหนดว่า ในการวางหรือซ่อมแซมสายหรือท่อ ถ้าบุคคลที่อยู่ภายใต้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

อำนาจของตน ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของสายหรือท่อใต้ทะเลหลวงทำให้เกิดการแตกหักหรือความเสียหายแก่สายหรือท่ออื่น บุคคลเหล่านั้นจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม

ข้อ ๒๕

รัฐทุกรัฐจะใช้มาตรการทางนิติบัญญัติที่จำเป็นเพื่อประกันว่าเจ้าของเรือซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนได้ขอมสละสมอ แห หรือเครื่องมือประมงอื่นใด เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการทำความเสียหายแก่สายหรือท่อใต้ทะเล จะได้รับชดใช้จากเจ้าของสายหรือท่อนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าเจ้าของเรือได้ใช้มาตรการอันเป็นการระมัดระวังตามสมควรทั้งปวงล่วงหน้าแล้ว

ข้อ ๓๐

บทแห่งอนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่ใช้บังคับอยู่แล้ว ในระหว่างรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงเหล่านั้น

ข้อ ๓๑

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ หรือของทบวงการชำนัญพิเศษใดๆ หรือโดยรัฐ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

อื่นใดที่ได้รับเชิญจากสมัชชาสหประชาชาติให้เข้าเป็นภาคีแห่ง
อนุสัญญา จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๘

ข้อ ๓๒

อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะมอบ
ไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๓

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่อยู่ใน
ประเภทหนึ่งประเภทใดที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๓๑ ภาคยานุวัติสาร
จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๓๔

๑. อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวัน
มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองไว้แก่
เลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุ
สัญญานี้ ภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร
ฉบับที่ยี่สิบสองแล้ว อนุสัญญาจะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร โดยรัฐเช่นว่า
นั้น

ข้อ ๓๕

๑. เมื่อสิ้นระยะเวลาห้าปีนับจากวันที่อนุสัญญาเริ่มใช้
บังคับแล้ว ภาควิชาสัญญาใดอาจร้องขอให้มีการแก้ไขอนุสัญญา
นี้เมื่อใดก็ได้ โดยการ บอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร ไปยัง
เลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สมัชชาสหประชาชาติจะวินิจฉัยถึงการดำเนินการต่างๆ
ถ้าหากมี ซึ่งจะต้องกระทำในส่วนที่เกี่ยวกับการขอร้องเช่นว่า
นั้น

ข้อ ๓๖

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งปวงของสห
ประชาชาติและรัฐอื่นซึ่งได้อ้างถึงในข้อ ๓๑ ทราบถึง

(ก) การลงนามอนุสัญญานี้และการมอบสัตยาบันสารหรือ
ภาคยานุวัติสารตามข้อ ๓๑, ๓๒ และ ๓๓

(ข) วันที่ที่อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับตามข้อ ๓๔

(ค) การร้องขอให้มีการแก้ไขตามข้อ ๓๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ข้อ ๓๓

ต้นฉบับของอนุสัญญา^๕ ซึ่งตัวบทภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน เป็นหลักฐานเท่าเทียมกัน จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่งสำเนาที่ได้รับรองแล้วของต้นฉบับเหล่านั้น ไปยังรัฐทั้งปวงที่ได้อ้างถึงในข้อ ๓๑

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ตั้งนามข้างท้าย^๕ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนั้น จากรัฐบาลของตน แต่ละฝ่ายได้ลงนามอนุสัญญา^๕

ทำ ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่ยี่สิบเก้า เดือนเมษายน คริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบแปด

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คำแปล

อนุสัญญาว่าด้วยการประมงและการอนุรักษ์
ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

พิจารณาเห็นว่า ความก้าวหน้าของกลวิธีสมัยใหม่ในการ
แสวงประโยชน์จากทรัพยากรมีชีวิตในทะเล ซึ่งเพิ่มพูนความ
สามารถของมนุษย์ในอันที่จะบรรลุความต้องการอาหารของ
ประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นั้น ได้ทำให้ทรัพยากรเหล่านี้
บางอย่างตกอยู่ในอันตรายที่จะถูกแสวงประโยชน์มากเกินไป

พิจารณาเห็นอีกว่า ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์
ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวงอยู่ในสภาพที่มีความจำเป็นชัดเจน
ที่จะต้องแก้ไขเมื่อสามารถกระทำได้ โดยอาศัยมูลฐานของการ
ร่วมมือระหว่างประเทศด้วยการกระทำร่วมกันของรัฐที่เกี่ยวข้อง
ทั้งปวง

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

๑. รัฐทั้งปวงมีสิทธิสำหรับคนชาติของตนที่จะประกอบ
การประมงในทะเลหลวงภายใต้บังคับแห่ง (ก) พันธกรณีตาม
สนธิสัญญาของตน (ข) ผลประโยชน์และสิทธิของรัฐชายฝั่ง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ตามที่ได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ และ (ก) บทแห่งข้อต่อไปนี้
เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

๒. รัฐทั้งปวงมีหน้าที่ที่จะวางมาตรการ หรือที่จะร่วมมือ
กับรัฐอื่นในการวางมาตรการสำหรับคนชาติของตนตามที่จำเป็น
เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง

ข้อ ๒

คำว่า “ การอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวง ” ตามที่
ใช้ในอนุสัญญาฯ หมายความว่าถึงมวลมาตรการซึ่งทำให้สามารถ
ได้รับผลดีที่สุดและคงตัวจากทรัพยากรเหล่านั้น เพื่อที่จะให้ได้
มาซึ่งอาหารและผลิตผลทางทะเลอื่น ๆ ในปริมาณ มากที่สุด
กำหนดการของการอนุรักษ์ควรจะกระทำโดยความมุ่งหมายที่จะ
ให้ได้มาซึ่งอาหารสำหรับการบริโภคของมนุษย์เป็นอันดับแรก

ข้อ ๓

รัฐซึ่งคนชาติของตนประกอบการจับปลา หรือทรัพยากร
ทางทะเลที่มีชีวิตอย่างอื่นชนิดใดในบริเวณทะเลหลวง ณ ที่ซึ่ง
คนชาติของรัฐอื่นมิได้ประกอบการเช่นนั้นจะกำหนดมาตรการ
สำหรับคนชาติของตนในบริเวณนั้นเมื่อจำเป็น เพื่อความมุ่ง
ประสงค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตซึ่งถูกกระทบกระเทือน

ข้อ ๔

๑. ถ้าคนชาติของรัฐสองรัฐหรือมากกว่านั้น ประกอบการจับปลาหรือทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตอย่างอื่นชนิดเดียวกันในบริเวณหนึ่งหรือหลายบริเวณของทะเลหลวง เมื่อรัฐหนึ่งรัฐใดร้องขอ รัฐเหล่านั้นจะทำการเจรจาเพื่อที่จะทำความตกลงกำหนดมาตรการที่จำเป็นสำหรับคนชาติของตนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตซึ่งถูกกระทบกระเทือน

๒. ถ้ารัฐที่เกี่ยวข้องมิได้ตกลงกันภายในสิบสองเดือน ภาควิหนึ่งภาคใดอาจให้ใช้วิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ก็ได้

ข้อ ๕

๑. หลังจากการกำหนดมาตรการตามที่อ้างถึงในข้อ ๓ และ ๔ แล้ว ถ้าคนชาติของรัฐอื่นประกอบการจับปลาหรือทรัพยากรทางทะเลที่มีชีวิตอย่างอื่นชนิดเดียวกันในบริเวณหนึ่งหรือหลายบริเวณของทะเลหลวง ให้รัฐอื่นนั้นใช้มาตรการดังกล่าวซึ่งจะต้องไม่เป็นการเลือกปฏิบัติทั้งในรูปของมาตรการหรือตามความเป็นจริงบังคับแก่คนชาติของตนไม่ช้ากว่าเจ็ดเดือน ภายหลังจากที่ได้แจ้งมาตรการนั้น ไปยังผู้อำนวยการขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ผู้อำนวยการจะแจ้งมาตรการเช่นนั้นไปยังรัฐใด ๆ ที่ขอร้องและในกรณีใดก็ตาม ให้แจ้งแก่รัฐใด ๆ ซึ่งรัฐผู้เริ่มใช้มาตรการนั้นได้ระบุไว้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๒. ถ้ารัฐอื่นเหล่านี้ไม่ยอมรับมาตรการที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น และถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ภายในสิบสองเดือน ภาควิชาที่มีส่วนได้เสียฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจให้ใช้วิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ก็ได้ ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๒ ของข้อ ๑๐ มาตรการที่กำหนดไว้แล้วนั้น จะคงมีผลผูกพันในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการพิเศษ

ข้อ ๖

๑. รัฐบาลผู้ซึ่งมีผลประโยชน์เป็นพิเศษในการสร้างไว้ซึ่งผลผลิตของทรัพยากรมีชีวิตในบริเวณทะเลหลวงที่ประชิดกับทะเลอาณาเขตของตน

๒. รัฐบาลผู้ซึ่งมีสิทธิเข้าร่วม โดยมีฐานะเท่าเทียมกัน ในระบบการวิจัยและการวางข้อบังคับใด เพื่อความมุ่งประสงค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวงในบริเวณนั้น แม้ว่าคนชาติของตนมิได้ทำการประมง ณ ที่นั้นก็ตาม

๓. รัฐซึ่งคนชาติของตนประกอบการประมงในบริเวณทะเลหลวงที่ประชิดกับทะเลอาณาเขตของรัฐบาลผู้ซึ่งรัฐหนึ่ง จะทำการเจรจาเพื่อที่จะทำความตกลงกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวงในบริเวณนั้นเมื่อได้รับคำร้องขอของรัฐบาลผู้ซึ่งนั้น

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๔. รัฐซึ่งคนชาติของตนประกอบการประมงในบริเวณทะเลหลวงที่ประชิดกับทะเลอาณาเขตของรัฐชายฝั่งรัฐหนึ่ง จะไม่บังคับใช้มาตรการเพื่อการอนุรักษ์ในบริเวณนั้น ซึ่งขัดกับมาตรการที่ได้กำหนดไว้แล้วโดยรัฐชายฝั่ง แต่อาจทำการเจรจากับรัฐชายฝั่งนั้นเพื่อที่จะทำความตกลงกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวงในบริเวณนั้นได้

๕. ถ้ารัฐที่เกี่ยวข้องมิได้ตกลงกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเพื่อการอนุรักษ์ภายในสิบสองเดือน ภาคนึงภาคใดอาจให้ใช้วิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ก็ได้

ข้อ ๗

๑. เมื่อได้คำนึงถึงบทแห่งวรรค ๑ ของข้อ ๖ แล้ว และด้วยความมุ่งหมายที่จะสร้างไว้ซึ่งผลผลิตของทรัพยากรมีชีวิตในทะเล รัฐชายฝั่งรัฐหนึ่งอาจกำหนดมาตรการฝ่ายเดียวเพื่อการอนุรักษ์ซึ่งเหมาะสมแก่พันธุ์ปลาหรือทรัพยากรทางทะเลอย่างอื่นในบริเวณทะเลหลวงที่ประชิดกับทะเลอาณาเขตของตน โดยมีเงื่อนไขว่า การเจรจาเพื่อการนั้นกับรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมิได้นำไปสู่การตกลงกันภายในหกเดือน

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๒. มาตรการซึ่งรัฐชายฝั่งกำหนดขึ้นตามวรรคก่อนจะสมบูรณ์ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐอื่นก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ

- (ก) มีความจำเป็นต้องใช้มาตรการในการอนุรักษ์อย่างรีบด่วนเมื่อพิจารณาตามความรู้ทางการประมงที่มีอยู่
- (ข) มาตรการที่กำหนดขึ้นนั้นกระทำโดยอาศัยสิ่งที่ค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสม
- (ค) มาตรการเช่นนั้นไม่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อชาวประมงต่างชาติทั้งในรูปของมาตรการและความเป็นจริง

๓. มาตรการเหล่านี้จะคงใช้บังคับอยู่ในระหว่างที่รอการตกลงระงับข้อขัดแย้งเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของมาตรการเหล่านั้นตามบทที่เกี่ยวข้องแห่งอนุสัญญา

๔. ถ้ารัฐอื่นที่เกี่ยวข้องไม่ยอมรับมาตรการดังกล่าวนี้ภาคีหนึ่งภาคีใดอาจให้ใช้วิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ก็ได้ภายใต้บังคับแห่งวรรค ๒ ของข้อ ๑๐ มาตรการที่กำหนดไว้แล้วนั้นจะคงมีผลผูกพันในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการพิเศษ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๕. หลักการในการกำหนดเขตทางภูมิศาสตร์ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ของอนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง จะนำมาใช้ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับฝั่งทะเลของรัฐหลายรัฐ

ข้อ ๘

๑. รัฐใดซึ่งแม้ว่าคนชาติของตนไม่ได้ประกอบการประมงในบริเวณทะเลหลวงที่ไม่ประชิดกับฝั่งทะเลของตน แต่มีผลประโยชน์เป็นพิเศษในการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเลหลวงในบริเวณนั้น อาจร้องขอให้รัฐซึ่งมีคนชาติประกอบการประมง ณ ที่นั้น ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อการอนุรักษ์ตามข้อ ๓ และ ๔ ตามลำดับ โดยแถลงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ซึ่งตามความเห็นของตนทำให้มาตรการเช่นนั้นเป็นการจำเป็นและแสดงถึงผลประโยชน์พิเศษของตนในขณะเดียวกันด้วย

๒. ถ้าไม่ตกลงกันได้ภายในสิบสองเดือน รัฐเห็นว่าอาจให้ใช้วิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ก็ได้

ข้อ ๙

๑. ข้อพิพาทใดซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างรัฐตามข้อ ๔ ๕ ๖ ๗ และ ๘ เมื่อภาคใดภาคหนึ่งร้องขอ ให้นำเสนอเพื่อการตกลง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ระดับต่อคณะกรรมการพิเศษ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกห้าคน นอกจากภาคีจะตกลงที่จะหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการตกลงระดับข้อพิพาทโดยสันติวิธีอย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๓๓ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

๒. สมาชิกของคณะกรรมการ ซึ่งคนหนึ่งจะได้รับเลือกให้เป็นประธาน จะได้รับแต่งตั้งโดยความตกลงระหว่างรัฐคู่พิพาทภายในสามเดือนนับแต่มีการร้องขอให้ตกลงระดับข้อพิพาทตามบทแห่งข้อนี้ หากไม่ตกลงกันได้เมื่อรัฐคู่พิพาทฝ่ายใดร้องขอ สมาชิกเหล่านี้จะได้รับแต่งตั้งโดยเลขาธิการสหประชาชาติภายในระยะเวลาสามเดือนต่อจากนั้น โดยที่ปรึกษาหารือกับรัฐคู่พิพาท และกับประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และผู้อำนวยการองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ จากบรรดานักลผู้ทรงคุณวุฒิสูงซึ่งเป็นคนชาติของรัฐที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพิพาทนั้น และเป็นผู้ชำนาญพิเศษในปัญหาทางกฎหมาย การการบริหาร หรือทางวิทยาศาสตร์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการประมง ทั้งนี้สุดแต่ลักษณะของการพิพาทที่จะตกลงระดับนั้น ตำแหน่งว่างใดที่เกิดขึ้นหลังจากการแต่งตั้งครั้งแรกจะได้รับการบรรจุให้ครบโดยวิธีเดียวกันกับที่กำหนดไว้สำหรับการคัดเลือกในตอนแรก

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๓. รัฐใดซึ่งเป็นคู่กรณีในกระบวนการพิจารณาตามข้อเหล่านี้ ย่อมมีสิทธิที่จะแต่งตั้งกษัตริย์ของตนคนหนึ่งเข้าอยู่ในคณะกรรมการพิเศษ โดยมีสิทธิที่จะเข้าร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการพิจารณานั้น ในฐานะอย่างเดียวกับสมาชิกของคณะกรรมการ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงหรือเข้ามีส่วนในการเขียนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

๔. คณะกรรมการจะกำหนดวิธีพิจารณาของตนเอง โดยจัดประกันให้คู่กรณีแต่ละฝ่ายในกระบวนการพิจารณานั้นมีโอกาสเต็มที่ที่จะแถลงกรรมและเสนอคดีของตน คณะกรรมการจะกำหนดด้วยว่าคำดำเนินคดีและค่าใช้จ่ายจะแบ่งกันออกอย่างไร ระหว่างคู่กรณีที่พิพาทกัน ถ้าคู่กรณีไม่ตกลงกันในเรื่องนี้

๕. คณะกรรมการพิเศษจะให้คำวินิจฉัยภายในระยะเวลาห้าเดือนนับแต่เวลาที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่คณะกรรมการจะตกลงให้ขยายกำหนดเวลาออกไปเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน ในกรณีที่มีความจำเป็น

๖. ในการบรรลุถึงซึ่งคำวินิจฉัยของตน คณะกรรมการพิเศษจะยึดถือปฏิบัติตามข้อบทเหล่านี้ และความตกลงพิเศษใดๆ ระหว่างคู่พิพาท เกี่ยวกับการตกลงระงับข้อพิพาทนั้น

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๓. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก

ข้อ ๑๐

๑. สำหรับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นตามข้อ ๓ คณะกรรมการพิเศษจะใช้เกณฑ์ซึ่งระบุไว้ในวรรค ๒ ของข้อนั้น สำหรับข้อพิพาทตามข้อ ๔ ๕ ๖ และ ๘ คณะกรรมการจะใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ สุดแต่ประเด็นในข้อพิพาทนั้น

(ก) หลักเกณฑ์ที่ใช้ร่วมกันในการตัดสินข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นตามข้อ ๔ ๕ และ ๖ คือ

(๑) สิ่งที่ค้นพบทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นความจำเป็นของมาตรการในการอนุรักษ์

(๒) มาตรการเฉพาะเรื่องนั้น กำหนดขึ้นโดยอาศัยสิ่งที่ค้นพบทางวิทยาศาสตร์และสามารถปฏิบัติได้ และ

(๓) มาตรการนั้นไม่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อชาวประมงของรัฐอื่น ทั้งในรูปของมาตรการหรือตามความเป็นจริง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

(ข) หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นตามข้อ ๘ ก็คือว่า สิ่งที่เกิดขึ้นทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นความจำเป็นของมาตรการในการอนุรักษ์ หรือว่ากำหนดการของการอนุรักษ์นั้นเป็นการเพียงพอแล้ว ตามแต่กรณี

๒. คณะกรรมการพิเศษอาจวินิจฉัยว่ามาตรการที่พิพาทกันจะไม่ใช่มั่งคั่งในระหว่างรอคำชี้ขาดของตนก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ในกรณีข้อพิพาทตามข้อ ๗ จะคงใช้มาตรการไว้ได้ก็ต่อเมื่อเป็นที่ปรากฏชัดแก่คณะกรรมการโดยอาศัยพยานหลักฐานในเบื้องต้นว่า ไม่มีความจำเป็นจะต้องใช้มาตรการเช่นนั้นโดยรีบด่วน

ข้อ ๑๑

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิเศษจะมีผลผูกมัดรัฐที่เกี่ยวข้อง และบทวรรค ๒ ของข้อ ๘๔ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติจะใช้กับคำวินิจฉัยเหล่านั้น ถ้าคำวินิจฉัยนั้นมีข้อแนะนำใดประกอบด้วย ข้อแนะนำเหล่านั้นจะได้รับการพิจารณาอย่างดีที่สุดที่จะทำได้

ข้อ ๑๒

๑. ถ้ามูลฐานทางข้อเท็จจริงของคำชี้ขาดของคณะกรรมการพิเศษเปลี่ยนแปลงไปโดยการเปลี่ยนในสาระสำคัญในภาวะของพันธุ์ปลา หรือทรัพยากรมีชีวิตทางทะเลอย่างอื่น หรือในวิธีการประมง รัฐหนึ่งรัฐใดที่เกี่ยวข้องอาจร้องขอให้รัฐอื่นทำการเจรจาเพื่อที่จะทำความตกลงกันกำหนดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นในมาตรการเพื่อการอนุรักษ์ได้

๒. ถ้ามิได้ทำความตกลงกันภายในระยะเวลาอันสมควร รัฐหนึ่งรัฐใดที่เกี่ยวข้องอาจกลับไปใช้วิธีการตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๘ อีกก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าระยะเวลาอย่างน้อยสองปีได้ผ่านพ้นไปแล้วนับจากคำชี้ขาดครั้งแรก

ข้อ ๑๓

๑. การวางข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงซึ่งกระทำโดยวิธีใช้เครื่องบริภัณฑ์ที่ฝังอยู่กับพื้นของทะเลในบริเวณทะเลหลวงซึ่งประชิดกับทะเลอาณาเขตของรัฐหนึ่ง อาจทำได้ในกรณีที่คนชาติของตนได้ดำรงรักษาและดำเนินการประมงเช่นนั้นมาช้านานแล้ว โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลซึ่งมิใช่คนชาติจะได้รับอนุญาต

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ให้เข้าร่วมในกิจกรรมเช่นว่าในฐานะเท่าเทียมกับคนชาติ เว้นแต่ในบริเวณที่คนชาติเช่นว่าได้ทำการประมงโดยวิธีดังกล่าวแต่ผู้เดียวเช่นจารีตปฏิบัติมาช้านานแล้ว อย่างไรก็ตาม ข้อบังคับเช่นว่านั้นจะไม่กระทบกระเทือนถึงสถานภาพทั่วไปของบริเวณเหล่านั้นในฐานะที่เป็นทะเลหลวง

๒. ในข้อนี้ คำว่า “การประมงซึ่งกระทำโดยวิธีใช้เครื่องประจักษ์ที่ฝังอยู่กับพื้นของทะเล” หมายถึงการประมงทั้งหลายที่ใช้เครื่องมือซึ่งมีส่วนช่วยยึดฝังอยู่กับพื้นของทะเลซึ่งได้สร้างขึ้น ณ ที่แห่งหนึ่งและปล่อยทิ้งไว้ ณ ที่นั้นสำหรับใช้งานเป็นการถาวร หรือถ่วงร่อนไปก็จะถูกนำกลับมาตั้ง ณ ที่เดียวกันแต่ละฤดูกาล

ข้อ ๑๔

ในข้อ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๘ คำว่า “คนชาติ” หมายความว่าถึงเรือ หรือ ยานประมง ไม่ว่าขนาดใด ซึ่งมีสัญชาติของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติของบุคคลในขณะลูกเรือ

ข้อ ๑๕

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติหรือของทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ และโดยรัฐ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

อื่นใดที่ได้รับเชิญจากสมัชชาสหประชาชาติให้เข้าเป็นภาคีแห่ง
อนุสัญญา จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๘

ข้อ ๑๖

อนุสัญญานี้จะต้องใช้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะมอบ
ไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๑๗

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่อยู่ใน
ประเภทหนึ่งประเภทใดที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ ภาคยานุวัติสาร
จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๑๘

๑. อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวัน
มอบ สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองไว้แก่
เลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุ
สัญญานี้ภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับ
ที่ยี่สิบสองแล้ว อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจาก
การมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารโดยรัฐเช่นนั้น

ข้อ ๑๕

๑. ในขณะที่มีการลงนามสัตยาบันหรือภาคยานุวัติ รัฐใด อาจตั้งข้อสงวนสำหรับข้อต่าง ๆ ของอนุสัญญา นอกจากข้อ ๖ ๗ ๘ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ก็ได้

๒. รัฐคู่สัญญาใดซึ่งตั้งข้อสงวนตามวรรคก่อน อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้ โดยการติดต่อแจ้งเรื่องไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๒๐

๑. เมื่อสิ้นระยะเวลาห้าปีนับจากวันที่อนุสัญญานี้เริ่มใช้บังคับแล้ว ภาคู่สัญญาใดอาจร้องขอให้มีการแก้ไขอนุสัญญานี้เมื่อใดก็ได้ โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สมัชชาสหประชาชาติจะวินิจฉัยถึงการดำเนินการต่างๆ ถ้าหากมีซึ่งจะต้องกระทำในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องขอเช่นนั้น

ข้อ ๒๑

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติหรือรัฐอื่นซึ่งได้อ้างถึงในข้อ ๑๕ ทราบถึง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

(ก) การลงนามอนุสัญญา^๕ และการมอบสัตยาบันสาร
หรือภาคยานุวัติสาร ตามข้อ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗

(ข) วันที่ที่อนุสัญญา^๕จะเริ่มใช้บังคับตามข้อ ๑๘

(ค) การร้องขอให้มีการแก้ไขตามข้อ ๒๐

(ง) ข้อสงวนสำหรับอนุสัญญา^๕ตามข้อ ๑๙

ข้อ ๒๒

ต้นฉบับของอนุสัญญา^๕ซึ่งตัวบทภาษาจีน ภาษาอังกฤษ
ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน เป็นหลักฐาน
เท่าเทียมกัน จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะส่ง
สำเนาที่ได้รับรองแล้วของต้นฉบับเหล่านั้นไปยังรัฐทั้งปวงซึ่งได้
อ้างถึงในข้อ ๑๕

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้
ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนั้นจากรัฐบาลของตน
แต่ละฝ่าย ได้ลงนามอนุสัญญา^๕

ทำ ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่สิบเก้า เดือนเมษายน คริสต
ศักราช หนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบแปด

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

คำแปล

อนุสัญญาว่าด้วยไหล่ทวีป

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้.—

ข้อ ๑

เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อเหล่านี้ คำว่า “ไหล่ทวีป” ใช้อ้างอิงถึง (ก) พื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเลที่ประชิดกับชายฝั่ง แต่อยู่ภายนอกบริเวณทะเลอาณาเขตจนถึงความลึก ๒๐๐ เมตร หรือเกินขีดจำกัดนั้นไปจนถึงที่ซึ่งความลึกของน้ำนั้นสามารถจะให้แสงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณดังกล่าวนี้ได้ (ข) พื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเลเช่นเดียวกันที่ประชิดกับชายฝั่งของเกาะ

ข้อ ๒

๑. รัฐชายฝั่งมีสิทธิอธิปไตยเหนือไหล่ทวีปเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจไหล่ทวีปและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

๒. สิทธิที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ เป็นสิทธิจำเพาะ โดยนัยที่ว่า ถ้ารัฐชายฝั่งไม่สำรวจไหล่ทวีปหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป ผู้ใดจะเข้าดำเนินกิจกรรมเหล่านี้หรือเรียกร้องสิทธิในไหล่ทวีปโดยมิได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากรัฐชายฝั่งไม่ได้

๓. สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปมิได้ขึ้นอยู่กับการครอบครอง จะโดยมีผลอย่างแท้จริง หรือโดยเพียงการกล่าวอ้างก็ตาม หรือกับการออกประกาศอย่างชัดแจ้งใดๆ

๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่อ้างถึงในข้อเหล่านี้ ประกอบด้วยแร่ และทรัพยากรที่ไม่มีชีวิตอย่างอื่นของพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน รวมทั้งอินทรีย์ภาพมีชีวิตซึ่งเป็นประเภทติดอยู่กับที่ กล่าวคือ อินทรีย์ภาพซึ่งในระยะที่อาจเก็บผลได้นั้น ไม่เคลื่อนที่ไปบน หรือใต้พื้นดินท้องทะเล หรือไม่สามารถเลื่อนไหวได้ เว้นแต่จะสัมผัสทางกายภาพอยู่เสมอกับพื้นดินท้องทะเล หรือดินใต้ผิวดิน

ข้อ ๓

สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีป จะไม่กระทบกระเทือนต่อสถานภาพทางกฎหมายของน่านน้ำที่อยู่เหนือ ในฐานะเป็นทะเลหลวง หรือของห้วงอากาศเหนือน่านน้ำเหล่านั้น

ข้อ ๔

ภายในบังคับแห่งสิทธิของตนที่จะดำเนินมาตรการอันสมควรเพื่อการสำรวจไหล่ทวีป และการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป รัฐชายฝั่งไม่อาจขัดขวางการวางหรือการบำรุงรักษาสายหรือท่อได้น้ำบนไหล่ทวีป

ข้อ ๕

๑. การสำรวจไหล่ทวีปและการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีปต้องไม่ยังผลอันเป็นการแทรกสอดโดยไม่มีเหตุสมควรต่อการเดินเรือ การประมง หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรมีชีวิตในทะเล หรือยังผลให้เป็นการแทรกสอดต่อการวิจัยทางสมุทรศาสตร์หลักมูลหรือทางวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ซึ่งกระทำโดยมีเจตนาจะพิมพ์เผยแพร่อย่างเปิดเผย

๒. ภายในบังคับแห่งบทของวรรค ๑ และวรรค ๖ ของข้อนี้ รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะสร้างและบำรุงรักษา หรือดำเนินงานเกี่ยวกับ สิ่งติดตั้งและกลอุปกรณ์อื่น ๆ บนไหล่ทวีปอันจำเป็นเพื่อการสำรวจไหล่ทวีป และการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของไหล่ทวีป และที่จะจัดตั้งเขตปลอดภัยรอบสิ่ง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ติดตั้งและกลอุกรณ์เช่นว่านั้น และดำเนินมาตรการที่จำเป็น เพื่อการคุ้มครองสิ่งติดตั้งและกลอุกรณ์ในเขตเหล่านั้น

๓. เขตปลอดภัยที่อ้างถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ อาจขยายไปจนถึงระยะ ๕๐๐ เมตรรอบสิ่งติดตั้งและกลอุกรณ์อื่น ๆ ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้น โดยวัดจากแต่ละจุดของขอบด้านนอกของสิ่งติดตั้งและกลอุกรณ์เหล่านั้น เรือทุกสัญชาติต้องเคารพต่อเขตปลอดภัยเหล่านั้น

๔. สิ่งติดตั้งและกลอุกรณ์เช่นว่านั้น แม้ว่าจะอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐชายฝั่ง ก็ไม่มีสถานภาพเป็นเกาะ สิ่งติดตั้งและกลอุกรณ์เหล่านั้นไม่มีทะเลอาณาเขตของตนเอง และการมีสิ่งเหล่านั้นอยู่ไม่กระทบกระเทือนต่อการกำหนดเขตทะเลอาณาเขตของรัฐชายฝั่ง

๕. การก่อสร้างสิ่งติดตั้งเช่นว่านี้ใด ๆ จะต้องมีการประกาศให้ทราบตามสมควร และต้องจัดให้มีวิธีการถาวรเพื่อเตือนให้ทราบว่ามีสิ่งติดตั้งเหล่านั้นอยู่ สิ่งติดตั้งใดที่ได้ถูกละทิ้งหรือไม่ใช้แล้ว ต้องรื้อถอนออกไปทั้งหมด

๖. สิ่งติดตั้งหรือกลอุกรณ์ หรือเขตปลอดภัยรอบสิ่งเหล่านั้น ไม่อาจจัดตั้งขึ้น ณ ที่ซึ่งอาจรบกวนต่อการใช้ช่องทาง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

เดินเรือในทะเลที่ได้เป็นที่ยอมรับนับถือกัน อันจำเป็นแก่การเดินเรือระหว่างประเทศ

๑. รัฐชายฝั่งมีพันธะที่จะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงในเขตปลอดภัย เพื่อการคุ้มครองทรัพยากรมีชีวิตในทะเลให้พ้นจากสิ่งที่เป็นอันตราย

๒. การวิจัยใดที่เกี่ยวกับไหล่ทวีป และซึ่งกระทำ ณ ไหล่ทวีป จะต้องได้รับความยินยอมจากรัฐชายฝั่ง แม้กระนั้นก็ตาม โดยปรกติรัฐชายฝั่งจะไม่ปฏิเสธการให้ความยินยอม ถ้าคำร้องขอนั้นกระทำโดยสถาบันที่มีคุณวุฒิเพื่อความมุ่งหมายในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์โดยแท้เกี่ยวกับลักษณะทางฟิสิกส์ หรือทางชีววิทยาของไหล่ทวีป ทั้งนี้ภายในบังคับแห่งข้อแม้ว่า รัฐชายฝั่งจะมีสิทธิที่จะเข้าร่วมหรือที่จะมีผู้แทนเข้าร่วมในการวิจัย ถ้าตนปรารถนาเช่นนั้น และไม่ว่าในกรณีใด จะมีการพิมพ์โฆษณาผลของการวิจัยนั้น

ข้อ ๖

๑. ในกรณีที่ไหล่ทวีปเดียวกันตั้งอยู่ประชิดกับอาณาเขตของรัฐสองรัฐหรือมากกว่า ซึ่งมีฝั่งทะเลอยู่ตรงกันข้าม เขตแดนของไหล่ทวีปที่เป็นของรัฐเช่นว่านั้นจะกำหนดโดยความตกลง

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ระหว่างกัน หากไม่มีการตกลงกันและนอกจากว่าพฤติการณ์พิเศษจะทำให้เป็นการสมควรที่จะใช้เส้นเขตแดนอื่น เขตแดนนั้นได้แก่เส้นมัธยะ ซึ่งจุดทุกจุดบนเส้นนั้นมีระยะห่างเท่ากันจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตของแต่ละรัฐ

๒. ในกรณีที่ไหล่ทวีปเดียวกันตั้งอยู่ประชิดกับอาณาเขตของรัฐสองรัฐซึ่งประชิดกัน เขตแดนของไหล่ทวีปจะกำหนดโดยความตกลงระหว่างกัน หากไม่มีการตกลงกัน และนอกจากว่าพฤติการณ์พิเศษจะทำให้เป็นการสมควรที่จะใช้เส้นเขตแดนอื่น เขตแดนนั้นจะกำหนดขึ้นโดยการใช้หลักระยะห่างเท่ากันจากจุดที่ใกล้ที่สุดของเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตของแต่ละรัฐ

๓. ในการกำหนดเขตแดนของไหล่ทวีป เส้นใดที่ลากตามหลักการที่วางไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ ควรจะกำหนดไว้โดยอ้างถึงแผนที่และลักษณะพื้นฐานทางภูมิศาสตร์ตามที่อยู่ในวันหนึ่งใดโดยเฉพาะ และควรจะมีการอ้างถึงจุดซึ่งคงที่ถาวรและเห็นได้ชัดบนพื้นแผ่นดินด้วย

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ข้อ ๓

บทแห่งข้อเหล่านี้ จะไม่ทำให้เสื่อมเสียแก่สิทธิของรัฐชายฝั่งในการแสวงประโยชน์จากเนื้อที่ใต้ผิวดินโดยวิธีขุดอุโมงค์โดยไม่คำนึงถึงความลึกของน้ำเหนือเนื้อที่ใต้ผิวดินนั้น

ข้อ ๘

อนุสัญญาจะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษใด ๆ หรือโดยรัฐอื่นใดที่ได้รับเชิญจากสมัชชาสหประชาชาติให้เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญา จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๘

ข้อ ๙

อนุสัญญาจะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๑๐

อนุสัญญานี้ จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๘ ภาคยานุวัติสารจะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

ข้อ ๑๑

๑. อนุสัญญาจะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันมอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสอง ไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองแล้ว อนุสัญญาจะเริ่มใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสารโดยรัฐเช่นนั้น

ข้อ ๑๒

๑. ในขณะที่มีการลงนาม สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ รัฐใดอาจตั้งข้อสงวนสำหรับข้อต่าง ๆ ของอนุสัญญาได้ นอกจากข้อ ๑ ถึงข้อ ๓

๒. รัฐคู่สัญญาใดซึ่งตั้งข้อสงวนตามวรรคก่อน อาจถอนข้อสงวนนั้นเมื่อใดก็ได้ โดยการติดต่อแจ้งเรื่องไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๑๓

๑. เมื่อสิ้นกำหนดเวลาห้าปี นับจากวันที่อนุสัญญารเริ่มใช้บังคับแล้ว ภาีกคู่สัญญาใดอาจร้องขอให้มีการแก้ไขอนุสัญญา

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

นี้เมื่อใดก็ได้ โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สมัชชาสหประชาชาติจะวินิจฉัยถึงการดำเนินการต่างๆ ถ้าหากมีซึ่งจะต้องกระทำในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องขอเช่นนั้น

ข้อ ๑๔

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติและรัฐอื่นที่ได้อ้างถึงในข้อ ๘ ทราบถึง

(ก) การลงนามอนุสัญญา^๕ และการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร ตามข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐

(ข) วันที่ ที่อนุสัญญา^๕จะเริ่มใช้บังคับตามข้อ ๑๑

(ค) การร้องขอให้มีการแก้ไขตามข้อ ๑๓

(ง) ข้อสงวนสำหรับอนุสัญญา^๕ตามข้อ ๑๒

ข้อ ๑๕

ต้นฉบับของอนุสัญญา^๕ซึ่งด้วยภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน เห็นหลักฐานเท่าเทียมกัน จะมอบไว้แก่เลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะส่งสำเนาที่ได้รับรองแล้วของต้นฉบับเหล่านั้นไปยังรัฐทั้งปวงที่ได้อ้างถึงในข้อ ๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๒

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มได้ลงนามข้างท้ายนี้
ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้จากรัฐบาลของตน
แต่ละฝ่าย ได้ลงนามอนุสัญญา

ทำ ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่สี่สิบเก้า เดือนเมษายน คริสต
ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบแปด